

РЕШЕНИЕ

№ 3525

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 13.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **4561** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 233 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба вх. № 12097 от 18.06.2010 година, подадена от И. В. П., срещу Заповед рег. № 351/04.06.2010 г., издадена от началника на 01 Районно управление Полиция при Столична дирекция на вътрешните работи (01 РУП - С.), с която му е наложено наказание мъмрене за срок от 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата са изложени възражения за незаконосъобразност на оспорената заповед, а именно: не е спазена законоустановената форма, не се съдържат всички изискуеми реквизити, противоречие с материалноправните и процесуалноправни разпоредби, както и несъответствие с целта на закона. Направено е заключение, че при налагане на наказанието не са спазени изискванията на Инструкция І З-1015/04.07.2006 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР. Изразено е искане Заповед рег. № 351/04.06.2010 г., издадена от началника на 01 Районно управление Полиция при Столична дирекция на вътрешните работи да бъде отменена като незаконосъобразна. Ответникът, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт К оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена

следната фактическа обстановка:

Във връзка с писмо на изпълнителния директор на Застрахователно акционерно дружество В, адресирано до началника на 01 РУП на С. е извършена проверка относно изложеното в писмото обстоятелство, че от служители на 01 РУП на МВР не са предприети навременни действия за намиране и връщане на собствениците му на обсебен лек автомобил. Взети са писмени обяснения от служителите И. В. П. и В. Е. Ц. Изготвена е справка относно извършена проверка по преписка с вх. № Ж-23/28.04.2010г. Констатирано е, че в 01 РУП е подаден сигнал на 30.03.2010г. от А. Р. И., представител на Евроренталс ООД относно обсебен лек автомобил Мерцедес Е200 с ДКН СА0734МА, предоставен под наем на 29.03.2010г. на румънски гражданин. За случая е заведена преписка с вх. № 11344/2010г. по описа на 01 РУП на С.. Автомобилът е застрахован в ЗАД В по застраховка Каско на МПС. Резервацията на обсебения автомобил е направена посредством интернет сайт и като гаранция на резервацията е посочена кредитна карта. Същата кредитна карта е посочена като гаранция и за направена резервация за 09.04.2010г. от друг румънски гражданин. Поради възникнало съмнение за свързаност между двамата румънски граждани, представителят на Евроренталс ООД е посетил 01 РУП на С., където е проведен разговор между него и служителят И. П.. От страна на последния е поет ангажимент да бъде проявена реакция от 01 РУП на С., в случай че румънският гражданин се появи, за да наеме автомобил. На 09.04.2010г. румънският гражданин, направил резервация за наемане на автомобил от Евроренталс ООД, се появил в представителството на рент-а-кар, намиращо се на Аерогара С.. А. Р. И., представител на Евроренталс ООД, уведомил жалбоподателя за появата на румънския гражданин като уточнил, че му е отказана резервация. И. П. отговорил, че тръгва към летището като указал на И да наблюдава румънския гражданин. Поради ангажираност на служебния автомобил на 01 РУП на С. служителят И. П. използвал собствения си автомобил, за да отиде до Аерогара С.. Преди да пристигне там отново получил обаждане от А. И., от когото разбрал, че румънският гражданин е отпътувал от летището с автомобил, за който има съмнения, че е управляван от лицето, обсебило лекия автомобил Мерцедес Е200 с ДКН СА0734МА. Жалбоподателят дал указания на И да се движи след лекия автомобил с цел да установи регистрационния номер. След като И съобщил на П. регистрационния номер на автомобила, с който пътували двамата румънски граждани, полицейският служител се обадил в 01 РУП на С., като поискал съдействие за задържането на автомобила. От 01 РУП на СВРД отговорили на служителя, че представителя на Евроренталс ООД следва да се обади на телефон 166 и да опише случая. В последващ разговор И. П. се информирал от И, че последният се е обадил на телефон 166 и е описал случая. След разговора полицейският служител докладвал на прекия си Н., че автомобилът напуска територията на Г. С.. На И. П. е разпоредено да се насочи към 01 РУП на С. за документиране и продължаване на работа по случая. На 30.04.2010г. преписката, образувана по сигнал за обсебен лек автомобил Мерцедес Е200 с ДКН СА0734МА е изпратена в С районна прокуратура. В заключение, в справката е направено предложение на полицейския служител И. П. да бъде наложено дисциплинарно наказание мъмрене.

Издадена е заповед рег. № 3-351/04.06.2010г., от началника на 01 РУП - С. с която, на основание чл. 226, ал.1, т.1 от ЗМВР, във връзка с чл. 225, ал.1 от ППЗМВР, на И. В. П., разузнавач IV степен в 01 група Тежки престъпления на сектор Противодействие на криминалната престъпност при 01 РУП на С. е наложено дисциплинарно наказание

мъмрене за срок от три месеца. Дисциплинарнонаказващият орган е приел, че от страна на служителя е извършено маловажно нарушение на служебната дисциплина, за това, че на 09.04.2010г. не е предприел навременно действия по подаден от ЗАД В сигнал за обсебен лек автомобил Мерцедес Е 200 ЦДИ, с ДК № СА0734МА. Заповед № з-351/04.06.2010г. е получена от И. П. на 04.06.2010г. и оспорена пред Административен съд – С. град с жалба подадена на 18.06.2010г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок съгласно чл. 149, ал.1 от АПК, от лице, което притежава процесуална легитимация по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед № з-351/04.06.2010 г. е издадена от компетентен орган, съгласно изискванията на чл.228, т. 3, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Не е спазена предвидената от закона форма. В съдържанието на заповедта не са посочени законовите разпоредби, които са нарушени и доказателствата, въз основа, на които е установено нарушението.

Дисциплинарнонаказващият орган не е обосновал защо приема, че от страна на служителя И. П. е извършено маловажно нарушение на служебната дисциплина. Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал.1 от ППЗМВР дисциплинарно наказание мъмрене се налага за маловажни дисциплинарни нарушения. Нормата на ал. 2 от с.р. пояснява, че маловажно е нарушението, при което отклонението от изискванията е незначително. В случая е представена длъжностна характеристика за длъжността заемана от И. П. - разузнавач IV степен в 01 група Тежки престъпления на сектор Противодействие на криминалната престъпност при 01 РУП на С., но не е посочено кое от длъжностните задължения не е спазил служителя, както и въз основа на кои установени факти и обстоятелства дисциплинарнонаказващият орган е направил своя извод. Съществува несъответствие между изложеното в справката, изготвена от Н. сектор ПКП при 01 РУП на С. и мотивите на заповедта. Видно от справката, действията от служителя И. П. са предприети във връзка със сигнал, подаден от представител на Евроренталс ООД и с цел установяване и задържане на лице, за което се предполага, че е свързано с румънския гражданин, обсебил на 29.03.2010г. лек автомобил Мерцедес Е 200 ЦДИ, с ДК № СА0734МА, взет от него под наем. В заповедта е посочено, че дисциплинарното наказание се налага на ненавременни действия по сигнал подаден от служител на ЗАД В за обсебен лек автомобил Мерцедес Е 200 ЦДИ, с ДК № СА0734МА. Не са посочени и доказателствата, въз основа на които нарушението е прието за установено.

От изложеното следва, че заповедта, с която е наложено наказание мъмрене за срок от три месеца е издадена при липса на изложени фактически и правни основания, обосноваващи направения от дисциплинарнонаказващия орган извод за извършено нарушение на служебната дисциплина, за което се налага наказание мъмрене. Фактическите и правни основания за издаването на индивидуалния административен акт са задължителна част от мотивите на акта. Тяхната липса пречат за защитата на адресата на акта, тъй като последният не може да разбере основанията на дисциплинарнонаказващия орган да наложи спрямо него конкретното дисциплинарно наказание. Поради липсата на изложени фактически и правни основания съдът не може да направи обоснована преценка относно материалната законосъобразност на индивидуалния административен акт, с който е наложено дисциплинарно наказание. Следователно, оспорената заповед № з-351/04.06.2010 г. на началника на 01 РУП на С. е издадена при наличие на съществено процесуално нарушение, изразяващо се в

неспазване на установеното от закона задължително съдържание на индивидуалния административен акт и по конкретно: при липса на мотиви. Излагането на мотиви има значение в два аспекта - страната се информира за съображенията на издаващия акта орган, с което се подпомага при избора на правни средства за защита и втори - значително се улеснява съдебният контрол. Поради липсата на мотиви не може да се разбере защо административният орган приема, че И. П. е допуснал нарушение на служебната дисциплина, за което се налага наказание мъмрене. Мотивите имат съществено значение и за съда, за да вземе правилното решение по заявения спор, затова те са по правило неотменим реквизит на административния акт, съгласно общата разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и липсата им представлява основание за отмяна на издадения административен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 16 - ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. В. П. Заповед рег. № 351/04.06.2010 г., издадена от началника на 01 Районно управление Полиция на Столична дирекция на вътрешните работи, с която му е наложено наказание мъмрене за срок от 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: